

У НОВОМЕ САДУ У ЧЕТВРТАК 13. АПРИЛА 1895.

ГОД. XX

ПОЗОРИШТЕ.

БРОЈ 40.

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

Излази за време бављења позоришне дружине у Н. Саду свака о дану сваке представе, иначе сваког месеца по један пут на по табака. — Стоји за Нови Сад 40, а на страну 60 новч. месечно. —

ПРОСЛАВА ДВАДЕСЕТПЕТОГОДИШЊИЦЕ ЈЕЦЕ ДОБРИНОВИЋКЕ.

У суботу 8. (20.) априла о. г. била је у нашем позоришту лепа, ретка светковина: прослава двадесетпетогодишњег глумовања наше скромне уметнице Јеце Добриновићке.

Цвет нашег позоришног света, који негује у свом срцу љубав и поштовање према глумачкој уметности српској, напунно је дупком позориште. Тим доласком својим хтео је свет наш да покаже „својој Јеци“, колико јој цени дар и мар, да јој покаже, да је она међу својима своја, да је увери, е му је наслада уживати у уметничким створовима ума и срца јој, хтео је, да је охрабри и осоколи да не клоне на трновитом путу глумачког живота, који је пун весеља и радости, ал' и туге и жалости.

Свет је с нестрпљењем очекивао, да се дигне завеса, па да види своју миљеницу глумицу Јецу.

Када је оно тајанствено звонце зазвонило иза застора по други пут у почетку другога чина, настаде мртва тишина.

Застор се диже и на позорницу изађе „наша Јеца“, да нас приказом своје Пелагије Ивановне Рогошкиње у „Зенцу“ занесе и опет природном игром својом.

Чим се појавила, раздрагани свет у позоришту бурним и дуготрајним тапшањем и усклицима: „Живила“, показао је на најлепши начин, да с њоме осећа значајност овог тренутка, да с њоме дели славље племенитог јој уметничког напретка, да јој честита на успеху, који је постигла на позорници.

Јубиларка, клањајући се на све стране, захвали се немо на том одликовању, на том одобравању скромног јој рада глумачког, на тој лепој почести.

Захвалила се немо, али оне бистре очи, чуне суза, оне уздрхтане усне говориле су много, веома много!

Када се после другог чина подигла завеса, на позорници беху искупљени: управитељ нашег позоришта, јубиларка Јеца Добриновићка и чланови српске народне позоришне дружине.

Управитељ нашег позоришта А. Хаџић рече, да се од срца радује, што је баш њему пала у део та част, да поздрави јубиларку, која је у овом позоришту истрајала, и да јој пожели, да још дуго поживи сретно и задовољно себи на славу и леп глас, а српској глумачкој уметности на дику, понос и част. За тим јој предаде веома леп сребрни лавор-венец као видљиви знак поштовања и признања управног одбора позоришног на истражном јој раду.

На те речи заорише се бурни усклици: Живила Јеца!

Кад се утишаše ти бурни усклици, управитељ с неколико топлих речи предаде јубиларци у име наших милих гостију са Цетиња, који су на тој представи такођер били. лепу киту цвећа, са дивним медаљоном, у ком се налазила веома лепо израђена слика Њеног Височанства кнегиње црногорске Милене.

И опет се разлегаху по позоришту бурни усклици: „Живила!“

После тога предаде проф. Јован Грчић, уз неколико срдачних речи, јубиларци красну киту цвећа и укусно израђену скупоцenu златну гривну са дијамантима, као поклон родољубивих Српкиња новосадских.

Глумица Зорка Ђуришићева предала је јубиларци, у име неколицине чланова српске народне позоришне дружине, два лепа, велика сребрна свећњака, а Милка Марковићка у име родбине јубиларчине красно израђени суд за воће.

Обе ове глумице изговориле су том приликом неколико речи, које су потекле од срца им,

и пољубиле су јубиларку у руку, а она, дубоко дирнута, њих у образ.

Уз бурно клицање: „Живела Јеџа!“ спусти се застор, који се после још неколико пута дизао у вис, те се наша јубиларка по ново морала захваљивати на тим јусрдним овацијама.

Тако скромно и срдачно је прослављена у позоришту двадесетпетогодишњица глумовања наше скромне уметнице Јеџе.

Други дан отишао је управитељ наше позоришта са члановима наше позоришне дружине у стан наше јубиларке, да јој пожели, да још дуго поживи здрава, срећна и задовољна, на час. дику и корист српске глумачке уметности.

Јубиларка, до суза дирнута, веома се лепо захвалила управитељу, „као свом духовном оцу, под чијим је руковођењем и окриљем могла свој дар развити,“ на тој пажњи, као и на томе, што је у „Позоришту“ донео „лик јој и рад јој глумачки оценио и лепо је карактерсао.“ *

Бројавних поздрава добила је јубиларка са свију страна. Има их преко стотине. Од тих бројавних поздрава навешћемо само неке значенијије.

Ево их:

Митровица. Месни позоришни одбор у Митровици, високо уважавајући ваш неуморни труд и врлине којима се свагда до данас у храму српске богиње Талије одликовасте, поздравља вас приликом прославе ваше двадесетпетогодишњице и кличе одушевљено: Живила још много година ћа дику и понос српске позоришне вештине и свога народа. Из свечане седнице месног позоришног одбора „за срп. нар. позориште.“

Председник: *Павле Панаотовић*.

Секретар: *Влада Марковић*.

Београд. Скромној и неуморној свештеници у храму српске Талије честита четврстостолетни јубилеј стари пријатељ *Јован Ђорђевић*.

Панчево. Радујем се да сте доживели прославу ваше 25-годишњице, тим више што исту прославу управа срп. нар. позоришта приређује, те тим је јасно доказана ваша звелуга за срп. нар. позориште. Живили још много година.

Београд, председник мес. поз. одбора..

Београд. У име управе, своје и својих члanova шаљем вам срдачно честитање за данашњу вашу прославу.

Управитељ *Др. Н. Петровић*.

Београд Честитам прославу вам 25-го дипнији рад нек вам је на дику. Живели. Још много година послужили храму српске Талије.

Милован Ђ. Глишић, драматург.

Ст. Шазова. Болешћу спречен лично учествовати при вашој данашњој слави примите од нас нашу пајскренију честитку. Дај Боже дочекали и 50-годишњицу.

Никола Петровић,

председник мес. позоришног одбора.

Загреб. Најсрдачније честитам данашњој слављеници. Живила!

Адам Мандровић,

равначељ нар. зем. казалишта

Чаково. Примите и од мене најјусрднију честитку приликом вашег данашњег славља. Дај Боже, да крепки и вољни дочекате и 50-го испајицу вашег лепог и корисног рада.

Каленко Мича,

председник мес. позор. одбора.

Т. Бечеј. Поздрављамо 25 годишњицу твога глумовања, славимо твој светли дар и захвално признајемо твоје подвиге и заслуге у храму српске Талије. Живила и слава ти!

Богдан и Мара Давидовића.

Суботица. Примите моју срдачну честитку приликом јубилеја вашег успешног рада на мучном пољу српског глумовања.

Др. Ђушан Петровић.

Београд. Срдачно вам честитам прославу уз најлепше жеље за будућност. *Др. Мика*:

Вршац. Примите срдачну честитку приликом прославе 25-годишњице вашег глумовања са искреном жељом: да вас Бог милостиви још много година поживи на дику српске уметности и на понос целог српског народа. Ваш поштоватељ

Митра Матејић, трговац.

Вел. Кикинда. Искрено ти честита

Породица дра Богдана.

Земун. Поштована Госпођо, уважавајући ваш рад на пољу наше глумачке уметности за пуну четврт века, допустите ми да овим путем дам израза радости, што дочекасте да прославом 25-годишњице примите како од стране управе тако и власника српског народа мали доказ признања за устрајни, неуморни и плодни рад на српској позорници. На позорници и у животу, имадосте Ви, госпођо, прилике да проучавате колико ретко искрено признање — прати стварне заслуге. Ако код вас чини и позор

ница и живот изузетак, то Вам само на дику служи. Честитајући Вам ову славу из свег срца кличем: Живила!

Др. Ј. Радивојевић Вачић

бив. председник мес. поз. одбора.

Панчево. Поздрављајући вам данашње славље желимо од срца да вас Бог поживи још много година у потпуном здрављу на дику и понос српског народа. Живила;

Др. Касатиновић са матером.

Сомбор. Признајем неуморан рад твој, дивим се неизмерним заслугама твојима и клањам се величини значаја твога, који се у јединственој скромности твојој огледа. *Боке Чордар.*

Митровица. Поздрављам 25-годишњицу вашег глумовања са жељом: да ваша вештина буде још много година пример будућем наштају. *Ворђе Петровић.*

Београд. Честитамо славу вам, још много година за успешно и уважено делање.

Змај Јова, Маџа, Анка.

Сека Јеца уловила „Зеца“

Има „соли“^{**}) да га опридећа

И језичић да га испресеца:

Живела нам хиљаду месеци,

И поред ње њен грлати Пепа!

У Крушедолу, на светлу суботу 1895,

Њен стари пријатељ *Лаза Костић.*

Поздравили су јубиларку јпцом јон и ови:

Из Београда. Др. Екер са женом, Јурковићева (чл. кр. срп. поз.) и мати јој, Цветићев син, Вела Нигринова (чл. кр. срп. поз.), Катица Поповићка, Емилија Поповићева (чл. кр. нар. поз.), Лука Поповић, Марко Станишић (чл. кр. срп. поз.), М. Добриновићева, Чича Илија и Лујза (чл. кр. срп. поз.), Ј. Маринковићка (пређ. чл. нашег позоришта), М. Цветићка (чл. к. поз.), Божовић с породицом, М. Петровић (чл. к. поз.), Ђуба Станојевић (чл. кр. срп. поз.), З. Тодосијевићка (чл. кр. ср. поз.), Милка Алексићка Грјурова, Јулка Јовановићка (чл. кр. поз.)

Из Загреба. Фијан, гл. редитељ из Београда, Никола Милан и Цветко, редитељи народн. казалишта, С. Дескашев, М. Димитријевић, Дара Бандобранска.

Сента. Ценећи ваш вредни рад кличемо на данашњу славу: Живила!

Паја Вујић,

председник мес. поз. одбора.

**) Атичке.

Из Панчева. Мита Коко с породицом др. Паја и Ленка Марјановића, др. Лакић с породицом, Ђорђе Мано са жоном, Мита и Марија Топаловића, Кока и Евица Бошковића, М. М. Милутиновић, Барић, Драгомировић, Ђурчин, Бељин Јовановић, Радојчић, Вајка и Катица Баринћа, Бока и Милица Суботића.

Из Митровице. Никола Поповић, Јова Мијић са породицом, Маша и Мара Панајотовића, Кацац, Вукашин Ђукић, Карапетровић, Амице Бојкић, др. В. Чобанић, Вл. и Мара Марковића, Јова и Милева Вучанова, Породица Крестићева.

Из Ниша. Гавrilović, редитељ из Београда.

Из Беле Цркве. Породица Васе и Јоце Стефановића, Катица, Јелка, Миша Крстевић, Васић, Поповић, браћа Нанчићи.

Из В. Кикинде. Марко Богдан с породицом, Иван, Јулија, Аркадија, Даринка, Мита Пачу с породицом, Тата, Мама, Мижан и Дарипка Симића.

Из Срем. Карловаца. С. Попић, патријаршки економ.

Из Гор. Карловаца. Динић, Динићка и Милојевићка.

Из Ст. Пазова. Шимић, парох.

Из Руме. Јоца, Пера, Boјана Панајотовића, др. Ј. Шевић.

Из Зепуна. Антоније Димитријевић, др. Сава Недељковић, С. Пушић, М. Грабовачки Србин.

Из Т. Бечеја. Светозар и Мила Ранковића, Миша и Даринка Ранковићка.

Из Сентомаша. Лаза и Мара Гаванска, Б. С. Стефановић.

Из Мартониша. Јосић, парох.

Тала. Урош и Катица Топонарска.

Из Ст. Чаланке. Ангелина Степића, учитељица.

Из Сомбора. Богољуб пл. Еремић.

Из Граца. Ненад.

Из Вуковара. Васа Љукић, с породицом, Браћа Бановићи, Јарко Станић, Петар Станишић, Тоша Илић, Милан Петровић.

Из Зајечара. Сестре Добриновићeve с децом: Надеждом, Доброславом и Пером.

В. Бечкерек А Секулић лептир.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

Ред позоришних представа.

У петак 14. (26.) априла: „Кир-Јања“. Шаљива игра у три чина, написао Јован Стерија Поповић

Издаје управа срп. нар. позоришта.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

40. Представа. У ДУНЂЕРСКОВОМ ПОЗОРИШТУ. Ван претплате.

У КОРИСТ ПЕНЗИОННОМ ГЛУМАЧКОМ ФОНДУ.

У Новоме Саду, у четвртак 13. (25.) априла 1895.

РАТ У МИРУ.

Шаљива игра у 5 чинова, од Мозера и Шентана, по немачком прерадио А. М. Јовановић.

Редитељ: Добриновић.

ОСОБЕ:

Ђока Спасић, богаташ	— — Николић.
Смиљка, жена му	— — — Д. Ружићка.
Даница Комарова, њихова нећака	— — — — М. Марковићка.
Стевка Берићева, њена другарица	— — — С. Вакаловићка.
Сима Чигрић, варошки саветник	Спасић.
Софija, жена му	— — — М. Тодосићка.
Јелка, његова кћи	— — — Ј. Весићева.
Драгић, ћенерал	— — — Душановић.

Душан Смиљк, његов побочник	Марковић.
Гавра Јасинић, његов лекар,	
поручник	— — — — — Тодосић.
Макса Недић, потпоручник	Добриновић.
Пера Плуглић, апотекар	Васиљевић.
Цветко, слуга Душана Симића	Илић.
Јован, слуга код Спасића	Жикић.
Перса, собарица	— — — Д. Васиљевићка.
Јула, куварица	— — — Д. Весићева.

Збива се ма у којој вароши у данашњем времену.

Војнички свирачки збор 70-те варадинске пешачке пуковније свираће ове комаде:

1. „Concert-Ouverture“, од Проха.
2. Арија из опере: „Dinorah“, од Мајербера.
3. „Frühlings-Idylle“, од Фишера.
4. „Pêle-mêle“. Potpourri, од Штробла.
5. Фантазија из опере: „Лукреција Борџија“ од Доницетија.

Ко од наших поштованих претплатника жели своју ложу или своја места и за ову представу задржати, нека изволи ту намеру своју изјавити у књижари браће М. Поповића најдуже до 11 сахата пре подне. Претплатници добијају ложу своју или места своја по претплатној цени.

Улазнице могу се добити у књижари браће М. Поповића од 9—12 сахата пре подне и од 3—5 сахата после подне и после на каси.

Почетак тачно у $7\frac{1}{2}$ свршетак у $10\frac{1}{2}$ сахата.